

Paolo Carlo de Medici y Zep
Jego Eminencja
Kardynał Biskup Ostii
+++++

Liczba postów:
1704
Liczba wątków: 239
Dołączył:
15.12.2015
LIR: 0 L

06.08.2017, 18:28:21

#1

Cytat:

TYTUŁ V
KARY ZA POSZCZEGÓLNE PRZESTĘPSTWA

Rozdział I
PRZESTĘPSTWA PRZECIWKO RELIGII I JEDNOŚCI KOŚCIOŁA

Kan. 107 - Inkwizytor dopiero wtedy powinien wszcząć postępowanie sądowe celem wymierzenia kary, gdy uznał, że ani braterskim upomnieniem, ani naganą, ani też innymi środkami pasterskiej troski nie można w sposób wystarczający naprawić zgorzenia, wyrównać naruszonej sprawiedliwości i doprowadzić do poprawy winnego.

1° szczególnym przypadkiem wszczęcia postępowania jest wola samego Biskupa Rotrii.

2° jeśli istnieje ku temu wola Patriarchy, ma ów prawo nieskrępowanie, bez przeprowadzania ścisłego procesu, zaś samemu podejrzewając przewinienie lub posiadając dowód rokujący w sprawie, wymierzyć każdą z kar kościelnych, obowiązujących w Kościele i Państwie Kościelnym. Kara nałożona bullą przez Biskupa Rotrii nie musi być konsultowana z jakąkolwiek władzą kościelną, zaś jej skuteczność jest natychmiastowa i nieusuwalna w prawie.

Kan. 108 - Jeśli ustawa lub nakaz daje sędziemu władzę wymierzenia lub niewymierzenia kary, sędzia może także zgodnie ze swoim sumieniem i roztropnością złagodzić karę lub zamiast niej nałożyć pokutę.

Kan. 109 - Chociaż ustawa używa słów nakazujących, sędzia zgodnie z własnym sumieniem i roztropnością może:

1° odłożyć wymierzenie kary na czas bardziej odpowiedni, jeśli przewiduje się, że z pośpiesznego ukarania winnego wypłynie większe zło;

2° powstrzymać się od wymierzenia kary lub wymierzyć karę mniejszą albo zastosować pokutę, jeśli winny się poprawił i naprawił zgorzenie albo jeśli został już przez władzę świecką wystarczająco ukarany lub przewiduje się, że będzie ukarany;

3° jeśli winny dopuścił się przestępstwa po raz pierwszy po latach nienagannie przeżytych, a nie zachodzi konieczność naprawienia zgorzenia.

Kan. 110 - Ilekroć winny popełnił wiele przestępstw i zbyt wielka byłaby suma kar, które należałoby mu wymierzyć, pozostawia się roztropnemu uznaniu sędziego możliwość złagodzenia kar w słusznych granicach.

Kan. 111 - Kara wiąże winnego wszędzie, także po ustaniu władzy tego, kto karę ustanowił lub wymierzył, chyba że co innego wyraźnie zastrzeżono.

Kan. 112 - § 1. Prawo zwalniania z kary wydanej wyrokiem lub wiążącej z mocy samego prawa przysługuje Biskupowi Rotrii lub Prefektowi Kongregacji w drodze szczegółowego postępowania.

§ 2. Przed zwolnieniem z kary należy się porozumieć z tym, kto wydał nakaz, chyba że to jest niemożliwe z racji nadzwyczajnych okoliczności.

Kan. 113 - Poza wypadkami przewidzianymi w tej ustawie, zewnętrzne naruszenie prawa Bożego lub kanonicznego, powinno być ukarane sprawiedliwą karą na zasadach określonych w tej ustawie.

TYTUŁ V
KARY ZA POSZCZEGÓLNE PRZESTĘPSTWA

Rozdział I
PRZESTĘPSTWA PRZECIWKO RELIGII I JEDNOŚCI KOŚCIOŁA

Kan. 114 - § 1. Odstępca od wiary, heretyk lub schizmatyk podlega ekskomunice wiążącej mocą samego prawa.

§ 2. Jeśli tego domaga się długotrwały upór lub wielkość zgorzenia, można dołączyć także inne kary, nie wyłączając wydalenia ze stanu duchownego.

Kan. 115 - Kto stwierdzając lub przyrzekając coś wobec władzy kościelnej dopuszcza się krzywoprzysięstwa, powinien być ukarany sprawiedliwą karą.

Kan. 116 - Kto w publicznym widowisku, mowie lub rozpowszechnionym piśmie albo w inny sposób przy pomocy środków społecznego przekazu, wypowiada bluźnierstwo, poważnie narusza dobre obyczaje albo znieważa religię lub Państwo Kościelne Rotria bądź wywołuje nienawiść lub pogardę, powinien być ukarany sprawiedliwą karą.

Rozdział II

PRZESTĘPSTWA PRZECIWKO WŁADZY KOŚCIELNEJ I WOLNOŚCI KOŚCIOŁA

Kan. 117 - § 1. Kto stosuje przymus fizyczny wobec Biskupa Rotrii, podlega ekskomunice, wiążącej mocą samego prawa, jeśli jest duchownym, można dodać stosownie do ciężkości przestępstwa także inną karę, nie wyłączając wydalenia ze stanu duchownego.

§ 2. Kto czyni to względem posiadającego sakrę biskupią, powinien być ukarany surową karą.

§ 3. Kto stosuje przymus fizyczny wobec duchownego lub zakonnika, z pogardy dla wiary, Kościoła, władzy lub posługi kościelnej, powinien być ukarany sprawiedliwą karą.

Kan. 118 - Powinien być sprawiedliwie ukarany:

1°

kto głosi naukę potępioną przez Biskupa Rotrii lub przez sobór powszechny, bądź z uporem odrzuca naukę Biskupa Rotrii, i nie odwołuje tego mimo upomnienia ze strony Stolicy Apostolskiej lub ordynariusza;

2°

kto w inny sposób okazuje nieposłuszeństwo Stolicy Apostolskiej, ordynariuszowi lub każdemu starszemu w hierarchii, którzy zgodnie z prawem lub godnością urzędu coś nakazują lub czegoś zakazują, i po upomnieniu trwa w nieposłuszeństwie.

Kan. 119 - Kto od aktu Biskupa Rotrii odwołuje się do soboru powszechnego lub do Kolegium Biskupów, winien być ukarany cenzurą.

Kan. 120 - Kto publicznie wzbudza niechęć lub nienawiść podwładnych względem Stolicy Apostolskiej, ordynariusza lub starszego w hierarchii z powodu jakiegoś aktu władzy lub posługi kościelnej albo prowokuje podwładnych do nieposłuszeństwa wobec nich, winien być ukarany interdyktem lub innymi sprawiedliwymi karami.

Kan. 121 - Kto zapisuje się do stowarzyszenia działającego w jakikolwiek sposób przeciw Kościołowi, powinien być ukarany sprawiedliwą karą; kto zaś popiera tego rodzaju stowarzyszenie lub nim kieruje, powinien być ukarany interdyktem.

Kan. 122 - Ci, którzy przeszkadzają w swobodnym wypełnianiu posługi, wyboru lub władzy kościelnej albo w zgodnym z prawem korzystaniu z dóbr sakralnych lub innych dóbr kościelnych, albo wywierają nacisk na wyborcę lub wybranego bądź tego, kto wykonał akt władzy lub posługę kościelną, może być ukarany sprawiedliwą karą.

Rozdział III

UZURPACJA KOŚCIELNYCH ZADAŃ ORAZ PRZESTĘPSTWA W ICH WYKONYWANIU

Kan. 123 - § 1. Kapłan, który działa wbrew Patriarsze, podlega ekskomunice wiążącej mocą samego prawa.

§ 2. Każdy kto działa wbrew starszemu w hierarchii, albo przełożonym tym nie okazuje należytego szacunku, zaś mimo upomnienia przezeń trwa w błędzie, podlega surowej karze.

§ 3. Prawo napominania względem przejawów nieposłuszeństwa powierza się jedynie prawej władzy sądowej lub duchownym w randze co najmniej biskupa.

Kan. 124 - § 1. Kto w sposób nieuzasadniony i spreczny z wolą Stolicy Apostolskiej symuluje udzielanie sakramentu, powinien być ukarany sprawiedliwą karą.

§ 2. Kto mimo przyjętych w państwie i Kościele ceremoniałów lub rytuałów, narusza zawarte w nich tradycje lub nakłania do ich pominięcia, powinien być ukarany sprawiedliwą karą.

Kan. 125 - § 1. Ktokolwiek uzurpuje sobie urząd kościelny, powinien być ukarany sprawiedliwą karą.

§ 2. Uzurpacji równa się niezgodne z prawem zatrzymanie urzędu po jego pozbawieniu lub ustaniu.

Kan. 126 - Biskup, który wbrew woli Biskupa Rotrii nominuje kogoś na kapłana, a także ten, kto od niego nominacji przyjmuje, podlegają ekskomunice wiążącej mocą samego prawa.

Kan. 127 - Kto niezgodnie z prawem sprawuje zadanie kapłańskie lub inną posługę, może być ukarany sprawiedliwą karą.

Kan. 128 - Kto cokolwiek daruje lub przyrzeka, aby ktoś wypełniając zadanie w Kościele coś niezgodnie z prawem uczynił lub opuścił, ma być ukarany sprawiedliwą karą; również ten, kto te dary lub przyrzeczenia przyjmuje.

Kan. 129 - § 1. Kto nadużywa władzy lub zadania, powinien być ukarany stosownie do wielkości czynu lub zaniedbania, nie wyłączając pozbawienia urzędu, chyba że za to nadużycie jest już ustanowiona kara ustawą lub nakazem.

§ 2. Kto zaś skutek zawinionego zaniedbania podejmuje lub pomija bezprawnie z czyjąś szkodą akt władzy

kościelnej, posługi albo zadania, powinien być sprawiedliwie ukarany.

Rozdział IV
PRZESTĘPSTWO FAŁSZU

Kan. 130 - § 1. Kto składa przełożonemu kościelnemu oszczercze doniesienie o przestępstwie lub w inny sposób narusza czyjeś dobre imię, może być ukarany sprawiedliwą karą, nie wyłączając cenzury.

§ 2. Oszczyerca może być także zmuszony do dokonania odpowiedniego zadośćuczynienia.

§ 3. Stosownie do ciężkości przestępstwa, może być ukarany sprawiedliwą karą:

1° kto sporządza fałszywy dokument kościelny lub prawdziwy zmienia, niszczy, ukrywa, albo posługuje się fałszywym lub zmienionym;

2° kto w sprawie kościelnej posługuje się innym fałszywym lub zmienionym dokumentem;

3° kto w publicznym dokumencie kościelnym potwierdza fałsz.

Kan. 131 - § 1. Najwyższy wyraz fałszu, popełniony wbrew prawu moralnemu, kościelnemu i państwowemu, a sprowadzający natychmiastową karę ekskomuniki z mocy samego prawa popełnia ten, kto:

1° prowadzi życie niezgodne z duchem własnej odrębności, a w szczególności objawiające się przez posiadanie innej tożsamości, występującej pod zmienioną godnością personalną, płcią lub obyczajowością, jakkolwiek niezwiązanej z drugą osobowością;

2° podszywa się pod inną osobę, której godność funkcjonuje w świecie, mając świadomość popełnianego sprzeniewierzenia i wykorzystujący fakt podszycia do czynów haniebnych, będących na szkodę prawowitemu właścicielowi imion ważnie nadanych.

§ 2. Aby udowodnić sprzeniewierzenie zawarte w 1°. niniejszego kanonu wymaga się, aby sędzia sprawę rozpatrujący wykazał niepodważalny dowód rozdzielnosci personalnej, co do którego wiarygodności brak jest wątpliwości, bądź który wyraźnie świadczy o winie posądzonego. Podobne zastosowanie ma się w przypadku 2°. chyba, że okoliczności szczególne postanowią inaczej.

§ 3. W przypadku, gdy sprawę pod rozpatrzenie przyjął sam Biskup Rotrii, stosuje się odrębne uwarunkowania, przez niego samego określone. Patriarcha winien rokować zawsze na korzyść posądzonego chyba, że szczególne ujawnione okoliczności, w tym także te pochodzące ze społecznego zarzutu stanowią inaczej.

§ 4. O ile od przestępstwa ujętego w § 1., 1°. niniejszego kanonu, jako przypadku najwyższej wagi naruszenia prawa przez skalanie jednolitej tożsamości płciowej nie stosuje się żadnych możliwości uchylenia wiążącej ekskomuniki, o tyle w przypadku odnotowanym w § 1. , 2°. , decyzyjność w kwestii zastosowania ekskomuniki pozostawia się samemu Biskupowi Powszechnemu i jego ustanowionym doradcom w sprawie.

Rozdział V
PRZESTĘPSTWA PRZECIWKO SPECJALNYM OBOWIĄZKOM

Kan. 132 - Duchowni lub zakonnicy uprawiający handel lub transakcje wbrew przepisom kanonów, powinni być ukarani stosownie do ciężkości przestępstwa.

Kan. 133 - Kto narusza obowiązki nałożone mu karą lub decyzją przełożonego, może być ukarany sprawiedliwą karą.

Kan. 134 – Duchowny i zakonnik usiłujący zawrzeć małżeństwo, choćby tylko cywilne, podlega suspensie wiążącej mocą samego prawa. Gdy po upomnieniu nie poprawia się i nadal daje zgorszenie, może być karany stopniowo pozbawieniami lub także wydaleniem ze stanu duchownego.

Kan. 135 - Kto poważnie narusza obowiązek rezydencji, do której jest obowiązany z racji urzędu kościelnego, winien być ukarany sprawiedliwą karą, nie wyłączając, po upomnieniu, pozbawienia urzędu.

TYTUŁ VI
PRZEPISY KOŃCOWE

Rozdział I
HIERARCHIA WAŻNOŚCI AKTÓW PRAWNYCH

Kan. 136 – Przepisy niniejszych kanonów są przepisami najważniejszymi i pierwszorzędnymi w kwestiach wiary, doktryny i Kościoła.

Kan. 137 – Wszystkie przepisy sprzeczne z treścią niniejszych kanonów tracą moc prawną.

Rozdział II
VACATIO LEGIS

Kan. 139 – Codex Iuris Canonici wchodzi w życie po 7 dniach od dnia ogłoszenia.

Kan. 140 - Z chwilą wejścia niniejszego prawa w życie traci moc prawną Codex Iuris Canonici z dnia 2 sierpnia 2012 roku.

prof. dr net. Paolo Carlo książę kardynał de Medici y Zep

Sylwetka

[« Starszy wątek](#)[Nowszy wątek »](#)

Skocz do:

---- Bulla zasadnicza i Kodeks Prawa Kanonicznego

OK

Użytkownicy przeglądający ten wątek:

1 gości